
Kronika

Palestra 28/7-8(319-320), 84-92

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

I. KRONIKA CENTRALNA

1. Osiągnięcia adwokatów w działalności publicznej

We wszystkich niemal izbach adwokackich adwokaci uczestniczyli aktywnie jako członkowie komisji wyborczych w wyborach do rad narodowych różnych szczebli, przeprowadzonych w dniu 17 czerwca 1934 r. Adwokaci jako członkowie wspomnianych komisji byli w okresie wyborów bardzo użyteczni, mogli bowiem udzielać fachowej pomocy prawnej.

W wyniku wyborów weszło w skład nowo wybranych rad narodowych kilkunastu adwokatów, a mianowicie:

1. z Izby częstochowskiej: do MRN adw. Aleksander Kołsut-Przedpeńska i adw. Józef Kalus;
2. z Izby gdańskiej: do MRN adw. Witold Wołowski;
3. z Izby katowickiej: do MRN adw. Andrzej Dziecioł i adw. Zygmunt Glanz, a do WRN adw. Zbigniew Górski i adw. Andrzej Rajpert;
4. z Izby kieleckiej do MGRN Pińczów adw. Józef Roliński;
5. z Izby koszalińskiej: do MRN Szczecinek adw. Bogdan Zaborski, do MRN Kołobrzeg adw. Czesław Bielicki, a do WRN Słupsk adw. Leon Kasperski;
6. z Izby krakowskiej: do MRN adw. Marian Anczyk i adw. Czesław Skrobecki, a do DRN adw. Marian Ożóg;
7. z Izby lubelskiej: do MRN Lublin adw. Tadeusz Gostkowski, do MRN Zamość adw. Zbigniew Parizek, do MRN Chełm adw. Henryk Surma i do MRN Tomaszów Lub. adw. Edward Mrugała;
8. z Izby łódzkiej: do WRN adw. Jan Kielan, a do DRN adw. Lech Gąsecki i adw. Andrzej Piróg;
9. z Izby olsztyńskiej: do WRN adw. Tadeusz Gałęcki i adw. Alicja Korsak-Soldatow;
10. z Izby płockiej: do WRN Płock adw. Jerzy Kejna, do MGR Gostynin adw. Wacław Kujawa i do MGRN Łęczycza adw. Władysław Zarachowicz;
11. z Izby poznańskiej: do WRN adw. Tadeusz Nowak i do DRN adw. Witold Knoppek;
12. z Izby radomskiej: do MRN adw. Krystyna Sar;
13. z Izby rzeszowskiej: do WRN Tarnobrzeg adw. Rajmund Aschenbrenner, do MRN Jasło adw. Ludwik Ochwat i adw. Wacław Mendys, a do MRN Sandomierz adw. Alojzy Mazur;
14. z Izby siedleckiej: do MRN adw. Witold Oknieński;
15. z Izby toruńskiej: do WRN adw. Janusz Mikołajewski, a do MRN adw. Jerzy Galicki;
16. z Izby wałbrzyskiej: do MRN Świebodzice adw. Bogusław Biernat, a do MGRN Lwówek Śląski adw. Waldemar Łapkowski;
17. z Izby warszawskiej: do DRN adw. Krzysztof Czeszejko-Sochacki, a do WRN adw. Andrzej Bondarewski;
18. z Izby wrocławskiej: do DRN adw. Irena Barszczewska, a do MRN adw. Jerzy Parusiński;
19. z Izby zielonogórskiej: do MRN adw. Walerian Piotrowski.

Razem 43 osoby.

Trzeba dodać, że na posiedzeniu inauguracyjnym IX kadencji Rady Na-

rodowej m. stoł. Warszawy na stanowisko jednego z zastępców Przewodniczącego tej Rady został wybrany adw.

Andrzej Bondarewski, b. poseł na Sejm, członek Warszawskiej Izby Adwokackiej.

2. Adwokaci w składzie Rady Legislacyjnej

W dniu 27 czerwca 1984 r. odbyło się w Urzędzie Rady Ministrów posiedzenie Rady Legislacyjnej nowej kadencji z udziałem Prezesa Rady Ministrów Wojciecha Jaruzelskiego.

Według doniesień prasowych w skład Rady Legislacyjnej weszli m.in. następujący członkowie adwokatury: adw. dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki z Izby warszawskiej, poseł na Sejm, prezes Zrzeszenia Prawników Polskich, prof. dr Kazimierz Buchała z Izby krakowskiej, adw. Zenon Młyńczyk z Izby białostockiej, znany radca prawny.

W skład tej Rady wszedł też prof. dr Jerzy Jodłowski, członek Komitetu Redakcyjnego „Palestry”.

Rada Legislacyjna liczy w nowym składzie 39 członków, wśród których najliczniejszą grupę stanowią znani naukowcy, a po nich — cieszący się autorytetem zawodowym przedstawiciele środowisk prawniczych.

Na przewodniczącego Rady Legislacyjnej Prezes Rady Ministrów powołał prof. dra Sylwestra Zawadzkiego, posła na Sejm i członka-korespondenta P.A.N.

3. Dekoracja krakowskiego adwokata Medalem 40-lecia PRL

W dniu 20 lipca 1984 r. odbyło się uroczyste spotkanie w Belwederze związane z dekoracją odznaczeniami państwowymi najbardziej zasłużonych przedstawicieli różnych środowisk spo-

leczno-zawodowych z całego kraju.

Wśród odznaczonych Medalem 40-lecia PRL znalazł się adwokat-emeryt Jerzy Marcinkowski z Izby krakowskiej.

4. Spotkanie Podsekretarza Stanu w URM z prezesem NRA

W dniu 19 kwietnia 1984 r. odbyło się w siedzibie NRA spotkanie prezesa NRA adw. Marii Budzanowskiej, posłanki na Sejm, z podsekretarzem stanu w Urzędzie Rady Ministrów prof. drem Zygmuntem Rybickim.

W toku spotkania zostały omówione zasady współpracy Naczelnej Rady Adwokackiej z Urzędem Rady Ministrów w zakresie spraw legislacyjnych oraz ocen stosowania prawa.

5. Wizyta delegacji NRA w Ministerstwie Finansów

W dniu 27 kwietnia 1984 r. członkowie Zespołu NRA d/s Współpracy z Ministerstwem Finansów zostali przyjęci przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów Bronisława Ciasia. W spotkaniu wzięła udział tak-

że prezes NRA adw. Maria Budzanowska.

W toku rozmowy uzgodniono sprawę powołania wspólnego Zespołu d/s Współpracy NRA z Ministerstwem Finansów, którego (to jest Zespołu)

przedmiotem działania będą zagadnienia prawnofinansowe związane z funkcjonowaniem organów samorządu adwokackiego i konsultowanie innych zagadnień prawnych związanych z zakresem kompetencji Ministra Finansów.

Ponadto przedmiotem rozmowy w

czasie tego spotkania był projekt porozumienia dotyczący zasad i trybu udzielania pomocy prawnej obywatelom krajów socjalistycznych, o którym Ministerstwo Finansów wyrazi swoją opinię, tudzież zasady opłat za czynności zespołów adwokackich.

6. Warszawski adwokat jako cenny publicysta prawny

Duży rozgłos publiczny uzyskał już od dawna adw. Wiktor Łyszczak w Izbie warszawskiej, doradca prawny w zakresie spraw spółdzielczo-mieszkaniowych, na łamach organu prasowego Rządu, tj. dziennika „Rzeczpospolita”. Zamieszczone w tym dzienniku interpretacje obowiązujących przepi-

sów we wzmiankowanym zakresie i omówienie orzeczeń Sądu Najwyższego oraz udzielane przez adw. Wiktora Łyszczaka indywidualne porady prawne stały się cenym źródłem popularyzacji prawodawstwa w najlepszym tego słowa znaczeniu.

7. Adwokaci w gronie autorów-popularyzatorów prawa

W zainicjowanej w 1932 r. przez Wydawnictwo Prawnicze nowej edycji opracowań w serii pt. „Prawo dla każdego”, popularyzującej niektóre instytucje prawne bądź zespoły przepisów, zostały wydane broszury przygotowane także przez adwokatów, znawców poszczególnych problemów.

W 1933 r. ukazała się praca adw. Zbigniewa Czerskiego pt. „Testamenty”. W tymże roku na półkach księgarskich ukazała się praca adw. Romana Dańca pt. „Zmiany mieszkań”.

W 1934 r. została wydana druga broszura pióra adw. Romana Dańca pt. „Obrót mieszkaniami spółdzielczyymi”.

Wydane dotychczas broszury których autorami są również sędziowie i pracownicy nauki, cieszyły się wielkim powodzeniem i szybko znikaly z księgarni.

Inicjatywę Wydawnictwa Prawniczego w podjęciu omawianej serii wydawniczej należy powitać z uznaniem, jako służącą pogłębianiu świadomości prawnej obywateli.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba lubelska

1. Świadczenia na cele publiczne. Okręgowa Rada Adwokacka w Lublinie, doceniając kształcącą funkcję konkursów krasomówczych młodzieży prawniczej, ufundo-

wała nagrodę pieniężną dla zwycięzcy takiego konkursu zorganizowanego na Wydziale Prawa UMCS w Lublinie. W składzie jury konkursu zasiadał obok innych przedstawicieli zawodów praw-

nicznych dziekan Rady lubelskiej adw. Jan Czyżewski.

Również w maju br. ORA przekazała kwotę 10 000 zł na renowację historycznego pomnika Unii Lubelskiej, znajdującego się na placu Litewskim w Lublinie. Fakt ten został skwitowany notatką prasową w „Kurierze Lubelskim” z 17 maja br. z przytoczeniem w całości treści okazjonalnego pisma ORA, podpisanego przez dziekana adw. J. Czyżewskiego i skarbnika adw. Z. Pietraszkę

2. Zgromadzenie adwokatów Izby 1984 roku. Dziekan ORA adw. Jan Czyżewski otworzył 9 czerwca 1984 r. doroczne Zgromadzenie adwokatów Izby lubelskiej. Mimo wyłącznie sprawozdawczego charakteru zebrania wywołało ono — ze względu na potrzebę uchwalenia budżetu Izby i konieczność podwyższenia składki na rzecz samorządu oraz ze względu na aktualną sytuację, jaka się wytworzyła wokół adwokatury — dość duże zainteresowanie.

Sprawnie i jednomyślnie wybrano organy Zgromadzenia. Funkcję przewodniczącego zebrania powierzyli adw. Wiesławowi Kamińskiemu (Kraśnik), a funkcję wiceprzewodniczącego — b. dziekanowi adw. Walentemu Lipcowi (Lublin), natomiast na sekretarza powołano adw. Ryszarda Barnata (Puławy). Przewodniczącym Komisji mandatowo-skrutacyjnej został adw. Roman Panas (Lubartów), a Komisji wnioskowej — adw. Tadeusz Michałski (Tomaszów Lub.).

W Zgromadzeniu wzięli udział liczni zaproszeni goście: przedstawiciele władz państwowych, politycznych, sądowych i prokuratorskich. Naczelną Radę Adwokacką reprezentowała prezes adw. Maria Budzanowska.

W uzupełniającym ustnym sprawozdaniu z działalności ORA dziekan Jan Czyżewski podkreślił m.in., że obecne Zgromadzenie odbywa się po upływie roku od wejścia w życie doniesłego

dla środowiska adwokackiego nowego prawa o adwokaturze. Zdaje ono w pełni egzamin w praktycznym działaniu i korzystnie wpływa na rozwój samorządności i demokracji w adwokaturze. Dzisiejsze Zgromadzenie — podkreślił dziekan — odbywa się w roku jubileuszu 40-lecia PRL. Godzi się tu przypomnieć, że ORA w Lublinie jako pierwsza w kraju reaktywowała swoją działalność już w dniu 20 lipca 1944 roku, wnosząc swój wkład w odbudowę zniszczonych wojną struktur społecznych i samorządowych. W dalszej części wypowiedzi poświęconej polityce kadrowej dziekan stwierdził, że Rada nigdy nie przeciwdziałała przechodzeniu do adwokatury przedstawicieli innych zawodów prawniczych, jednakże uważa, że głównym źródłem pozyskiwania kadr powinna być aplikacja adwokacka!

Skarbnik ORA adw. Zenon Pietraszko złożył sprawozdanie z działalności gospodarczej i finansowej Rady, omówił projekt budżetu z zaakcentowaniem konieczności podwyższenia składki zespołów na rzecz samorządu o 20% oraz indywidualnych składek adwokatów radców prawnych i pracowników nauki, ponieważ obecne świadczenia zespołów i adwokatów nie zabezpieczają prawidłowego funkcjonowania organów adwokatury. Potrzebę uchwalenia projektowanego budżetu uzasadniał — odpowiadając na pytania i wątpliwości zgromadzonych — również wzrostem kosztów utrzymania oraz wzrostem świadczeń na cele ogólnospołeczne i socjalno-bytowe adwokatury.

Prezes Sądu Dyscyplinarnego Izby adw. Konstanty Winkler omówił zakres, rodzaj i przebieg postępowań dyscyplinarnych, odnotowując zarazem pozytywne zjawisko, jakim jest wydatne zmniejszenie się, w stosunku do lat ubiegłych, przewinień dyscyplinarnych ze strony adwokatów i aplikantów adwokackich.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Piotr Pytka, po omówieniu kontroli działalności gospodarczej i finansowej Rady i Funduszu Wzajemnej Pomocy Koleżeńskiej, wystąpił z wnioskiem o zatwierdzenie bilansu zamknięcia w r. 1983 oraz o udzielenie Radzie absolutorium.

Oczekiwana z zainteresowaniem dyskusję nad sprawozdaniami, a przede wszystkim nad ogólnymi problemami adwokatury, rozpoczął senior adwokatury lubelskiej mec. Adam Jurkiewicz. Mówca na podstawie swej wieloletniej i różnorodnej praktyki adwokackiej i samorządowej, trwającej niemal tyle lat, ile liczy jubileusz PRL, ukazał na tle historycznym sytuację i charakter pracy adwokackiej w pierwszych latach powojennych i dalszych, a porównując je z charakterem aktualnej pracy adwokata stwierdził, że wynik tej analizy nie wypada dla obecnych czasów zbyt korzystnie. Zastrzeżenie budzi niekiedy stosunek innych uczestników wymiaru sprawiedliwości oraz pracowników sekretariatów do adwokatów, zauważa się brak z ich strony zwykłej życzliwości i zrozumienia, uwiadcza się ogólny spadek kultury sali sądowej. Mówiąc o sprawach ogólnych samorządu i pośrednio nawiązując do sytuacji, jaka się wytworzyła wokół adwokatury, mec. A. Jurkiewicz podniósł, że niezbędne jest większe zrozumienie roli i funkcji adwokatury przez podmioty nas oceniające. Podstawowym bowiem zadaniem adwokatury jest udzielanie pomocy prawnej obywatelowi, zachodzące dość często na styku zderzających się interesów państwa i obywateli. Ta pozorna tylko kolizja interesów (bo przecież praworządność leży w interesie wszystkich) wystawia niekiedy adwokata na ryzyko narażenia się komuś lub czemuś. Powinnością i powołaniem adwokatury jest wypełnić to ustawowe zadanie z całą rzetelnością i gorliwością. Takie spełnienie obowiązku zawodowego leży

bezsprzecznie w interesie państwa i obywatela.

Następnym dyskutantem był również senior lubelskiej adwokatury mec. Wojciech Jarosławski. Z właściwym sobie temperamentem zajął się on m.in. krzywdzącą adwokaturę i adwokatów krytyką prasową. Tego rodzaju zjawisko wynika — zdaniem mówcy — częściowo z nieznamomości przepisów prawa, a częściowo z niezrozumienia specyfiki naszego zawodu. Czasem jest to nawet wynikiem braku taktu i ogólnej kultury. Tak właśnie popisało się „Prawo i Życie” w nrze 42 z dn. 15.X. 1983 r., gdzie przy okazji złożenia relacji z przebiegu Krajowego Zjazdu użyto na określenie adwokatów różnych epitetów w rodzaju „papuga”, „najmigeba” z zaznaczeniem, że jest to określenie obiegowe „w czasie, gdy w kraju panuje cisza i spokój”. Naczelna Rada Adwokacka powinna przeciwdziałać takim zjawiskom i wystąpić w obronie czci adwokatury przed niezasadzoną i niesłuszną krytyką. W niektórych publikacjach — kontynuował mec. Jarosławski — zarzuca się adwokataturze, że rości sobie prawo do kontroli praworządności, mimo że uprawnienia takie ma przecież zastrzeżone Prokurator Generalny PRL, oraz że swoją polityką kadrową spowodowała zmniejszenie się liczby praktykujących adwokatów. Nic bardziej mylącego i błędnego! Zmniejszenie się liczby praktykujących adwokatów o ponad 400 jest skutkiem wprowadzenia nowych przepisów o granicy wieku przy wykonywaniu zawodu, natomiast legitymacja adwokatury do sygnalizowania wypadków niepraworządnego postępowania wynika nie tylko z art. 1 prawa o adwokataturze, ale również z szeregu innych aktów prawnych, które w tych kwestiach przewidują kompetencję organów władzy, administracji, organizacji społecznych (także adwokatury), a nawet obywateli. Cóż, prawo należy znać, aby o nim pisać. Nie

znajduje również uzasadnienia krytyka Naczelnej Rady Adwokackiej, albowiem naczelny organ adwokatury spełnia w odczuciu adwokatów właściwie swoje zadania i obowiązki.

Korespondującym z wystąpieniem mec. Jarosławskiego był starannie przygotowany na podstawie konkretnych źródeł i dokumentów głos odpowiedzialnego za sprawy kadrowe wicedziekana Józefa Blachy. Wicedziekan swoje wystąpienie poświęcił odparciu wytaczanych przeciwko adwokaturze zarzutów prasowych („Argumenty” nr 20 z 13.V.1934 r.), jakoby adwokatura była zawodem „elitarnym i dynastycznym”, ograniczającym dopływ kadr pochodzenia robotniczego i chłopskiego a preferującym przede wszystkim członków rodzin adwokackich. Na podstawie ścisłej analizy decyzji kadrowych w Izbie lubelskiej w ostatnich paru latach mec. J. Blacha wykazał, że zarzuty te — przynajmniej w stosunku do Izby lubelskiej — są całkowicie bezpodstawne i gołosłowne. Wymowa faktów jest wręcz odwrotna co do pochodzenia społecznego aplikantów adwokackich (tzw. rekrutacji ich jakoby głównie z rodzin inteligenckich), dopływu kadr z innych zawodów prawniczych oraz działalności adwokatów w organizacjach politycznych i społecznych. Uogólnienia zawarte w takich publikacjach, nie poparte głębszą analizą faktów, są społecznie szkodliwe. W żadnym razie adwokatura nie zasłużyła sobie na miano „getta zawodowego” i hermetycznie zamkniętego środowiska.

W drugim nurcie dyskusji (kwestia budżetu ORA i projektu regulaminu FWPK) wypowiedzieli się m.in. adw.: Z. Pietruszko, W. Jarosławski, A. Tar-kiewicz.

W końcowej części obrad głos zabrali: przedstawiciel wojewódzkiej instancji partyjnej Wiktor Chojnacki i prezes NRA adw. Maria Budzanowska. Pierwszy z mówców, po krótkim omó-

wieniu ogólnej sytuacji społeczno-politycznej Lubelszczyzny, ustosunkował się m.in. do zarzutu niesłusznej krytyki prasowej podnosząc, że niektóre niepełne i dezinformujące publikacje mogą być wynikiem niezajomości specyfiki pracy adwokackiej, a przeciwdziałać temu może bliższa współpraca między środowiskiem adwokackim a dziennikarskim oraz szerokie upowszechnienie wiedzy i kultury prawniczej. Niektórzy dyskutanci w zbyt ciemnych kolorach widzą sytuację dzisiejszej adwokatury. Wyrazem stosunku władz państwowych do adwokatury jest przecież nowe prawo o adwokaturze, dające szansę i warunki do szerokiego, samorządnego działania.

W długim wystąpieniu prezes adw. Maria Budzanowska ustosunkowała się do wszystkich poruszonych w dyskusji problemów. Nie kryła pewnych trudności i niepokojów w działalności adwokatury, wskazywała jednak na pozytywne w tej mierze przykłady i zjawiska, twierdząc zarazem, że niektóre przeszkody są wynikiem niezrozumienia naszych celów i dążeń. Adwokatura — podobnie jak całe społeczeństwo polskie — jest zróżnicowana światopoglądowo i politycznie, tworzy jednak jednolitą wspólnotę, jeśli chodzi o dobro nadrzędne, o interes państwa i narodu. Od początku trudnych polskich dni adwokatura ukierunkowała się na odnowę życia społecznego. Naczelna Rada Adwokacka wprowadziła styl i treść pracy zgodny z prawem o adwokaturze, przestrzega skrupulatnie zasady jawności działania i decyzji. Adwokatura, powołana mocą ustawy do udzielania pomocy prawnej i udziału w obronie praw i wolności obywatelskich w stosowaniu prawa, miała prawo do sformułowania pisma wewnętrznego obiegu w zakresie sygnalizacji. Publikacje prasowe kontrowersyjne, a w części krzywdzące nas, są wynikiem niezrozumienia roli i funkcji adwokatury. Podnoszony zarzut

hermetyczności zawodu wynika z nieznamomości rzeczy, albowiem ok. 70% adwokatów w skali kraju przychodzi do adwokatury z innych zawodów prawniczych, a tylko 30% spośród aplikantów adwokackich, chociaż proporcje te powinny być akurat odwrotne. Adwokaci muszą widzieć — stwierdziła prezes NRA — również własne wady i niedoskonałości, mają też obowiązek podnosić pracę na coraz wyższy poziom zawodowy i etyczny

Na zakończenie obrad uchwalono budżet ORA (podniesiono świadczenia zespołów na rzecz samorządu o 2% oraz składkę od adwokatów radców prawnych i pracowników naukowych), uchwalono regulamin Funduszu Wzajemnej Pomocy Koleżeńskiej, udzielono Radzie absolutorium za działalność w r. 1983 oraz podjęto inne stosowne uchwały.

adw. Ferdynand Rymarz

I z b a ł ó d z k a

Lektorat Wymowy Sądowej na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. Wzorem lat ubiegłych, po przerwie spowodowanej stanem wojennym, Komisja Łódzkiej Rady Adwokackiej Współpracy z Ośrodkiem Badawczym Adwokatury przy NRA oraz Komisja Wydziałowa Samorządu Studenckiego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego zorganizowały dla studentów IV i V roku Wydziału Prawa i Administracji Lektorat Wymowy Sądowej.

Program Lektoratu obejmował 9 wykładów, jednakże z przyczyn od organizatorów niezależnych (niedyspozycja wykładowców) dwa wykłady nie doszły do skutku.

Podajemy wykaz wykładowców oraz wykładów wygłoszonych:

1. Historia i teoria wymowy — adw. dr Roman Łyczywek
2. Przemówienie w procesie karnym — adw. dr Eugeniusz Sindlerowski
3. Przemówienie w procesie cywilnym — dziekan adw. Bogdan Schmidt
4. Osobowość mówcy — adw. Mirosław Olczyk,
5. Sztuka prowadzenia sporów — adw. Lech Mazur
6. Kultura słowa w sali sądowej — adw. Henryk Nowogródzki

7. Technika wygłaszania przemówień — dziekan Wydziału Teatralnego na WPSFTViT w Łodzi Jan Zdrojewski.

Lektorat trwał od 5 marca do 16 kwietnia 1984 r. Wykłady odbywały się w auli Wydziału Prawa i Administracji raz w tygodniu w godz. od 17 do 19. Zainteresowanie studentów wykładami było bardzo znaczne. Po wykładach słuchacze wielokrotnie zwracali się z pytaniami, interesując się szeregiem poruszanych w wykładach problemów.

Na inaugurację Lektoratu przybyli m.in.: prodziekan Wydziału Prawa i Adm. doc. dr hab. Zygfryd Rymaszewski, dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi adw. Bogdan Schmidt oraz prezes Sądu Wojewódzkiego w Łodzi mgr Wiesław Gałązka. Przemówienia wygłoszili kolejno: przedstawiciel młodzieży studenckiej, wiceprzewodniczący Samorządu Studenckiego na Wydziale Prawa i Adm. Stanisław Grondys, przewodniczący Komisji Łódzkiej Rady Adwokackiej Współpracy z Ośrodkiem Badawczym Adwokatury adw. Alfred Dreszer oraz prodziekan Wydziału Prawa i Adw. doc. dr hab. Zygfryd Rymaszewski.

W swoim wystąpieniu adw. Alfred Dreszer podniósł, iż z pewną dumą współinauguruje to trzecie Studium Wymowy Sądowej. Inicjatywa podjęta

przed kilku laty okazała się trafna, była odpowiedzią na realną potrzebę w tej tak ważnej dziedzinie kształcenia młodych adeptów prawa, którzy w swoim zawodzie publicznie mówionego słowa używać będą jako zasadniczego narzędzia swojego działania. Adw. Dreszer omówił walory słowa publicznie mówionego i wymagany jego kształt, a zakończył przypomnieniem słynnego powiedzenia Jaurès'a, w którym ten ostatni wskazał na trzy podstawowe zasady dobrego i pięknego przemawiania: po pierwsze — trzeba mieć coś do powiedzenia, po drugie — trzeba to powiedzieć i po trzecie — bo i to jest również ważne — trzeba to umieć skończyć.

W dniu 14 maja br. odbyło się zebranie organizatorów Lektoratu wespół z przedstawicielem Uniwersytetu doc. drem hab. Zygfrydem Rymaszewskim i dziekanem Rady Adwokackiej w Łodzi adw. Bogdanem Schmidtem. Na zebraniu tym podsumowano wyniki Lektoratu i uznając w pełni potrzebę oraz ogromne znaczenie tego rodzaju Lektoratu wymowy sądowej w ramach edukacji młodych prawników, a także wysoki poziom wykładów — wyrażono pogląd o konieczności kontynuowania Studium w latach następnych ze zmianami wynikającymi z doświadczeń.

Alfred Dreszer

KOMUNIKATY

1.

W wykonaniu zalecenia Zjazdu Adwokatury z dn. 1—3 października 1983 r. Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej powołało Komisję do spraw Budowy Domu Adwokata Seniora z następującymi zadaniami: przeprowadzenie wstępnych prac mających na celu zorientowanie się co do możliwości budowy takiego obiektu, ustalenie warunków, w jakich Dom Seniora Adwokata mógłby powstać, oraz zebranie wszelkich informacji w tej mierze, wzbogaconych nadto opinią ogółu adwokatów.

Zdaniem Komisji d/s Budowy Domu Adwokata Seniora powstanie Domu ma umożliwić w przyszłości adwokatom emerytów oraz ich małżonkom, a przede wszystkim kolegom samotnym lub bezradnym, właściwych warunków bytowych w odpowiednich warunkach mieszkalnych, zdrowotnych i kulturalnych.

Komisja zwraca się do Koleżanek i Kolegów o nadsyłanie do Naczelnej Rady Adwokackiej swych wypowiedzi w następujących kwestiach:

1. czy Koleżanka (Kolega) jest zainteresowana(y) pobytem w Domu Adwokata Seniora już obecnie, czy dopiero w przyszłości?
2. jakim warunkom powinien odpowiadać przyszły Dom Adwokata Seniora (usytuowanie, standard, prawo do posiadania własnych mebli, ulubionych przedmiotów itp.)?
3. jakie Koleżanka (Kolega) widzi możliwości uzyskiwania funduszy na budowę i utrzymanie Domu Seniora?
4. czy i w jakim zakresie zechciałaby(ałby) Koleżanka (Kolega) uczestniczyć w dziele budowy Domu Adwokata Seniora?

Odpowiedzi na powyższe pytania oraz inne własne uwagi lub propozycje prosimy o nadsyłanie pod adresem:

Naczelna Rada Adwokacka — Komisja d/s Budowy Domu Adwokata Senio:a

*Komisja d/s Budowy Domu Adwokata Senora
Przewodniczący adw. S. Śniechórski*

2.

Redakcja „Palestry” informuje, że roczna cena prenumeraty miesięcznika „Palestra” na rok 1985 wynosi zł 1.350,— (łącznie z egzemplarzami „Biblioteki PALESTRY”).

Jednocześnie Redakcja prosi o nadsyłanie zamówień na prenumeratę na rok 1985 oraz o wznowienie prenumeraty przez dotychczasowych prenumeratorów.

Wszelką korespondencję w powyższych sprawach prosimy kierować bezpośrednio pod adresem Redakcji:

**ul. Świętojerska 16
00-202 Warszawa**

3.

Redakcja „Palestry” informuje niniejszym, że są jeszcze w sprzedaży egzemplarze „Słownika Biograficznego Adwokatów Polskich” t. I, z. 1—4. Zamówienia prosimy zgłaszać pod adresem Redakcji „Palestry”.

Zamówienia będą realizowane w kolejności ich wpływu aż do wyczerpania nakładu.